

DILLUNS

Ubi Sunt?

Pep Hutxa

Atès que els habituals autors d'aquesta secció sembla que, com a mínim aparentment, s'han donat a la fuga, el director d'aquesta publicació m'ha telefonat d'urgència, cap a les onze del matí, perquè intenti suplir aquesta insubstituïble mancança.

Joestic ara mateix astorat, esmaperdut, escagarrinat. I no només pel fet mateix que no sé quina opinió podria donar d'un equip com el que hem acabat fent per a aquesta temporada, sinó perquè sospito que el desencís que ha pogut originar la pretesa fugida endavant dels meus il·lustres predecessors és, de fet, un mal presagi, un mal averany, vaja...

Perquè... han deixat de lluitar pel "nostre" equip? S'han fet socis de l'Espluga del Francoll?... Quantes preguntes sense resposta...

En Pere Codonyan, des de Banyuls de la Marenda, TV3, m'ha trucat poc després de les dotze per dir-me que els ha vist creuar la frontera a tota pastilla. No sabia si ho feien perquè duïen algunes restes perdudes de Gescartera cap a Suïssa (per comprar el Neuchatel), o perquè fugien de les represàlies americanes contra ells, constituïts, de feia temps, en els talibans del barcelonisme al servei del Bin Laden local (res a veure, malgrat la semblança homòfona amb Van Gaal...).

Mentre parlava amb el Pere s'estava gravant un missatge al contestador, era de la Núria Barcardit, Nova York, TV3, on deixa dit que els ha vist participant en les tasques de desenrunament: dos homes fets per a la lletra deixant-se els bíceps entre la runa! Fantàstic, pensava mentre escoltava. També deia que quan s'hi havia acostat per demanar-los com era que feien un acte tan desinteressat tan lluny de casa i de classe, ha rebut una resposta força evasiva i intel·ligible per a ella del tipus: "Intentem localitzar algun dels vídeos del Dream Team que teníem guardats a la caixa forta central de les Twin Towers." Per acabar amb un decisiu: "No ens empenyis, cony!"

Tot plegat s'acaba d'embolicar quan, mentre parlo amb el Pere i escolto el missatge de la Núria, sento per televisió les declaracions d'Amenàbar des del Festival de Venècia, on aprofita les càmeres de "La Nostra" per destacar la seva satisfacció pel fet que la plantilla del Barça al complet, amb entrenadors, directius i President al capdavant, havia actuat la mar de bé com a figurants a "Els altres" fent d'assistents dels membres del servei de la casa, que sembla que eren morts vivents... Entre bromes comenta que el que havia passat a Turquia havia estat un miratge, i que segurament es deuria al fet que havien coincidit per primera vegada amb la Kidman cara a cara, i que aquesta portava el seu vestit blanc vaporós i translúcid que sembla que havia despertat massa parts oblidades d'aquells homes que venien del més enllà...

Per la ràdio, mentre parlo amb el Pere, escolto la Núria i miro la tele, escolto el Cuní que diu que Riquelme de moment no ve perquè està rodant "Novia a la Fuga II", i que Saviola, el darrer fill adoptiu de la dotzena de Gaspart, serà el proper protagonista de "Piolín III" o de "Solo en casa IV", encara està per decidir es veu... El programa connecta amb Pablo Ley, Teatre, El País, que té una primícia: "Es veu que els cossos d'Anderson, Kristanval i Coco tenen força a veure amb l'interès del seu fitxatge pel Barça, que al seu torn farà negoci venent els seus drets d'imatge a Mario Gas, responsable de la propera posta en escena de la versió musical de "Full Monty" que triomfa arreu.

Per acabar-ho d'adobar Cuní insisteix en el filtratge, per part d'algú de la directiva que vol romandre en l'anonimat, però que diu que regenta una cadena de botigues

tipus "Don Casa", que l'estratègia de fitxatges va encaminada a (1) comprar, (2) vendre per fer calers i (3) tornar a comprar el mateix jugador baratet al cap de poc: una operació de màrqueting que es veu que triomfa als EUA, i que aquí ja han provat amb Stòitxkov i ara amb Giovanni, però que per despistar li han canviat una lletra i l'han posat a dieta, i que ens apareix com a Geovanni. El tema del porter es veu que és una cosa personal de l'assessor lingüístic de Gaspart, que és d'un llinatge proper a Jaume I, que va quedar sorprès quan es va adonar que havíem exportat una frase a Centramèrica en una època tan difícil per a la subsistència de la nostra llengua com l'actual. Va descobrir que la cèlebre "Noi, ets un bon nano" a l'Argentina havia triomfat com a "Pibe, erés un bonano". Això hauria portat aquest aprenent de porter de discoteca cutre a la nostra plantilla, caracteritzada per la seva bondat natural, especialment en defensa i porteria...

Cap a quarts d'una he decidit anar-me'n al Viena a fotre'm unes quantes cerveses, cosa que ha durat fins a avui a les cinc del matí, on no he deixat de cantar "Fondo vacío!" a la cara empenyada del cambrer cada vegada que buidava la gerra d'una glopada, impotent per poder resoldre aquella allau de documentació contradictòria i estrafolària i la disbauxa ubiqua dels meus companys de pàgina.

Lamento no haver pogut ajudar a superar la crisi de la seva absència (quina ressaca!), per la qual cosa lamento haver-los molestat i, no es preocupin, no tornaré a fer servir aquesta pàgina per explicar-los les meves misèries professionals. Senyor director, plego! No cal que em pagui, que sé que aquí es cobra bé... Atentament,

